

Wereldgebedsdag voor de Roepingen

(3 mei 1998)

“De geest en de bruid zeggen: kom!” (Apk 22,17)

*Eerbiedwaardige broeders in het herdersambt
Dierbare broeders en zusters uit de hele wereld*

Het proces van voorbereiding op het Grote Jubileum van het jaar 2000 plaatst de Wereldgebedsdag voor de Roepingen dit jaar onder de ‘lichtende wolk’ van de heilige Geest, die steeds in de kerk werkzaam is, en haar verrijkt met de ambten en charisma’s die zij nodig heeft om haar opdracht goed te vervullen.

1. “Jezus werd door de Geest naar de woestijn gevoerd ...” (Mt 4,1)

In heel het leven van Jezus was de heilige Geest voortdurend werkzaam; in het begin daarvan is Hij degene die de maagd Maria overschaduwde bij het onuitsprekelijk geheim van de Menswording; in de Jordaan was Hij ook degene die getuigde van de beminde Zoon van de Vader en Hem naar de woestijn voerde. In de synagoge van Nazareth getuigde Jezus zelf: “De Geest des Heren is over Mij gekomen” (Lc 4,18). Dezelfde Geest beloofde Hij aan zijn leerlingen als blijvende waarborg voor zijn aanwezigheid onder hen. Op het kruis gaf Hij de Geest terug aan de Vader (vgl. Joh. 19,30) en bezegelde aldus bij het aanlichten van Pasen het Nieuwe Verbond. Op de Pinksterdag tenslotte stortte Hij de Geest uit over de jonge gemeenschap om haar in het geloof te bevestigen en uit te zenden over de wereld.

Gedreven door de adem van deze Geest trekt sindsdien de kerk, het mystieke Lichaam van Christus, over de wegen van de tijd, verspreidt zij met het brandend vuur van Gods woord licht in de geschiedenis, en zuivert zij het hart

en leven van de mensen met de stromen van levend water die uit zijn binnenste vloeien (vgl. Joh 7,37-39).

Op deze wijze gaat de roeping van de kerk in vervulling om “een volk te zijn dat bijeen gebracht is door de eenheid van de Vader, de Zoon en de heilige Geest”¹; zij is als volk “behoedster van het mysterie van de heilige Geest, die degenen die de Vader door zijn Zoon Jezus Christus roept, wijdt voor de zending”².

2. “Gij zijt een brief van Christus ... geschreven met de Geest van de levende God ... in de harten van levende mensen” (2Kor 3,3)

In de kerk wordt het leven van iedere christen gesteld onder “de wet van de Geest die in Christus Jezus het leven schenkt” (Rom 8,2); onder leiding van de Geest gaat hij in gesprek met God en met zijn broeders en zusters en leert hij de grootsheid kennen van zijn eigen roeping.

De viering van deze dag is een gunstige gelegenheid om erop te wijzen dat de heilige Geest van God in het hart en leven van ieder die gedoopt is, de kiemen uitzaait van liefde en genade, de

1. Cyprianus, *De dominica oratione*, 23: ccl. 3/A, 105.

2. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Pastores dabo vobis* (25 maart 1992), 35.

enige wijze om aan het bestaan zijn volle betekenis te geven; daarmee wordt de weg bereid tot de vrijheid van de kinderen Gods en wordt men in staat gesteld een werkelijk persoonlijke en onvervangbare bijdrage te leveren aan de voortgang van de mensheid op het pad van gerechtigheid en waarheid.

De Geest helpt niet alleen om oprecht de grote vragen van het eigen hart onder ogen te zien – waar kom ik vandaan? waarheen ben ik op weg? wie ben ik? wat is het doel van mijn leven? hoe moet ik met mijn tijd omgaan? maar baant ook de weg voor moedige antwoorden. De ontdekking dat iedere man en vrouw een eigen plaats heeft in Gods hart en in de geschiedenis van de mensheid vormt het uitgangspunt voor een nieuwe cultuur van de roepingen.

3. *“De Geest en de bruid zeggen: kom!”* (Apg 22,17)

Deze woorden uit het boek der openbaring brengen ons ertoe de vruchtbare relatie te beschouwen tussen de heilige Geest en de kerk, waaruit de verschillende roepingen voortkomen, en te herinneren aan dit ‘Pinksteren’ waarin iedere christelijke gemeenschap als eenheid verwekt wordt, in veelvormige gaven gestalte krijgt door het vuur van de Geest, en wordt uitgezonden om de Blijde Boodschap te brengen naar ieder die van harte ernaar uitzielt.

Het is waar dat God de bron is van iedere roeping, maar even waar is dat de dialoog van de roeping in en door de kerk plaats heeft. Onverminderd sterk is nog steeds de kracht van de Geest, die Petrus ertoe bracht naar het huis te gaan van de honderdman Cornelius om hem het heil te brengen (Hnd 10,19) en die zei: “Zondert mij Barnabas en Saulus af voor het werk waartoe Ik hen heb geroepen” (Hnd 13,2). Het evangelie blijft zich verbreiden “niet alleen met woorden, maar met kracht en met heilige Geest” (1Tes 1,5).

De heilige Geest en de kerk, zijn mystieke bruid, zeggen ook tot de mannen en vrouwen van onze tijd: “kom!” Kom, en ga het mensgeworden Woord tegemoet dat je wil doen delen in Zijn eigen leven!

Kom, en ga zonder aarzeling of uitstel in op Gods uitnodiging. Kom, en

ontdek welke banden van liefde God met de mensheid heeft gesmeed: ook met jou wil Hij dat doen.

Kom, en smaak de vreugde dat je vergiffenis mag ontvangen en schenken. De scheidsmuur tussen God en de mens en tussen de mensen onderling is neergehaald. Wat je verkeerd deed, is vergeven, het feestmaal van het leven staat voor iedereen gereed.

Gelukkig zijn zij die, aangelokt door de kracht van het Woord en door de sacramenten gevormd, hun “hier ben ik!” uitspreken. Ze willen totaal en radicaal aan God gaan toebehoren en vinden hun kracht in de hoop die nooit wordt teleurgesteld, “want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken” (Rom 5,5).

4. *“Er zijn verschillende gaven, maar slechts één Geest”* (1Kor 12,4)

De charisma's, ambten en de verschillende vormen van godgewijd leven vinden hun voedsel in het nieuwe leven, vrucht van het doopsel, dat verder groeit dankzij het Woord en de sacramenten. Nieuwe roepingen in de Geest kunnen gewekt worden als de christelijke gemeenschap zich in doen en laten volkomen trouw betoont aan haar Heer.

Dat vraagt een sfeer van intens geloof en gebed, het edelmoedig getuigen van onderlinge eenheid en van hoogachting voor de grote verscheidenheid aan gaven van de Geest, een missionaire gedrevenheid die het gemakkelijk egoïsme met zijn illusies weet te overwinnen en die een mens ertoe brengt zich totaal in te zetten voor de zaak van het Godsrijk.

Iedere particuliere kerk dient de gaven en charisma's te steunen die de Heer in de harten der gelovigen wekt.

Maar op deze biddag gaat onze aandacht meer in het bijzonder uit naar de roepingen tot het priesterschap en het godgewijde leven, omdat deze beide in het leven van de kerk en bij het vervullen van haar zending een fundamentele rol spelen.

Door zichzelf aan de Vader op het kruis aan te bieden heeft Jezus al zijn leerlingen gemaakt tot “een priesterlijk koninkrijk en heilig volk” (Ex 19,6),

een “geestelijke tempel”, “een heilig priesterschap om geestelijke offers op te dragen die welgevallig zijn aan God” (1Pe 2,5). In dienst van dit universele priesterschap van het Nieuwe Verbond heeft Hij de Twaalf geroepen “om Hem te vergezellen en door Hem uitgezonden te worden om te prediken, met de macht de duivels uit te drijven” (Mc 3,14-15).

Thans zet Christus zijn heilswerk voort door middel van bisschoppen en priesters, die “in de kerk en voor de kerk op sacramentele wijze Jezus Christus, Hoofd en Herder, vertegenwoordigen, met gezag Zijn woord verkondigen, Zijn gebaren van vergeving en aanbod van heil herhalen”.³

“Met dankbaarheid jegens de Geest mogen wij herinneren aan de overvloed aan vormen van godgewijd leven die Hij in de loop van de geschiedenis heeft verwekt en die in de huidige kerk hun plaats hebben. Ze kunnen worden vergeleken met een plant met vele takken, die geworteld is in het evangelie en die door heel de geschiedenis van de kerk heen overvloedige vruchten draagt.”⁴

Het godgewijde leven staat in het hart van de kerk, en is van doorslaggevend belang voor haar zending. Immers, daarin wordt zichtbaar wat de roeping van de christen in wezen is, en ook hoe heel de kerk als bruid streeft naar vereniging met de ene Bruidegom. Zijn dergelijke roepingen altijd al noodzakelijk, ze zijn dat thans nog meer, in een wereld vol tegenstrijdigheden die bij de fundamentele levenskeuzen God dreigt buiten te sluiten. We denken dan aan de woorden van het evangelie: “De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten” (Mt 9,37-38; vgl. Lc 10,2). Onophoudelijk trekt de kerk zich dit gebod van de Heer aan, en richt zij met vertrouwvolle verwachting haar smeekbeden tot de ‘Heer van de oogst’, in het besef dat alleen Hij zijn arbeiders kan roepen en uitzenden.

Ik hoop vurig dat de viering van de wereldgebedsdag voor de roepingen de gelovigen ertoe zal brengen met grotere vurigheid te bidden om nieuwe roepingen tot het priesterschap en tot het godgewijde leven, en dat ze het verant-

woordelijkheidsbesef zal verlevendigen, vooral bij de ouders en bij hen die aan de geloofsvorming werken.

5. “*Weest bereid tot verantwoording aan wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u leeft*” (1Pe 3,15)

Aan u allereerst, dierbare bisschoppen, en samen met u, aan de priesters, dia-kens, leden van de instituten van godgewijd leven, vraag ik om voortdurend blijk te geven van de volle geestelijke en menselijke bezieling waardoor ieder uwer ‘alles voor allen’ wil worden; daardoor zal de liefde van Christus zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken.

Gaat goede betrekkingen aan met alle geledingen van de samenleving; laat zien welk belang u hecht aan de ambtelijke en charismatische roepingen die de Geest in uw gemeenschappen wekt, door te bevorderen dat zij elkaar aanvullen en met elkaar samenwerken; doet wat in uw vermogen ligt opdat iedere mens tot ware christelijke volwassenheid komt.

Moge het zo zijn dat, wanneer jongens en meisjes u met opgewektheid het evangelie zien dienen, zij geboeid worden door een geheel aan Christus toegewijd bestaan in het gewijde ambt of in de radicale keuze voor het godgewijde leven.

U, christelijke echtparen, weest graag bereid om te tonen hoe diep gij uw roeping tot het huwelijk beleeft: een goede onderlinge verstandhouding in het gezin, een geest van geloof en gebed, de beoefening van de christelijke deugden, het openstaan voor anderen, de deelname aan het kerkelijk leven, een kalme kracht om de moeilijkheden van het leven het hoofd te bieden – dat alles vormt een vruchtbare bodem om een roeping bij de kinderen te doen ontluiken.

Als ‘huiskerk’ is het gezin met de hulp van de sacramentele genade van het huwelijk steeds de plaats waar de beschaving van de liefde geleerd wordt, en waar het inzicht kan rijpen dat de volheid van leven alleen bereikt wordt door zich vrij en oprecht weg te schenken.

En u, leraren, catechisten, pastores en alle anderen die een taak hebt bij de opvoeding, wilt beseffen dat u in uw

3. *Pastores dabo vobis*, 15.

4. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Vita consecrata* (25 maart 1996), 5.

belangrijk en moeizaam werk medewerkers bent van de Geest. Helpt de jonge mensen om hun hart en geest vrij te maken van alles wat hun voortgang belemmert; prikkelt hen het beste van zichzelf te geven door zich steeds meer als mens en christen dynamisch te ontplooiën; geeft met het licht en de kracht van het evangeliewoord gestalte aan hun diepste gevoelens, zodat ze, mochten ze geroepen worden, aan deze roeping kunnen beantwoorden tot heil van de kerk en de wereld.

Omdat in dit jaar van voorbereiding op het Jubileumjaar 2000 de heilige Geest centraal staat, betekent dit een uitnodiging om bijzondere aandacht te wijden aan het sacrament van het vormsel. Daarom wil ik mij nu speciaal richten tot hen die in deze tijd dit sacrament zullen ontvangen.

Beste jonge vrienden, als de bisschop zich bij de toediening van het vormsel naar jullie toe keert, zegt hij: "De heilige Geest die jullie nu geschonken gaat worden, zal een geestelijk teken en zegel zijn om jullie vollediger op Christus te doen gelijken en inniger als levend lidmaat te verenigen met de kerk". Nu begint dus een bijzondere tijd waarin jullie wordt uitgenodigd om aan jezelf en aan de christelijke gemeenschap waarvan jullie de levende ledematen bent geworden, de vraag te stellen hoe jullie aan je bestaan zijn volle betekenis kunt geven. Het is een tijd om te onderscheiden en een roeping te kiezen. Geeft gehoor aan Jezus' uitnodiging: "Komt en je zult zien". Getuigt van Christus in de kerkelijke gemeenschap, overeenkomstig de persoonlijke en unieke bedoeling die God met jullie heeft. Laat de heilige Geest die in jullie hart is uitgestort, jullie leiden naar de waarheid en tot getuigen maken van de waarachtige vrijheid en liefde. Laat jullie niet verleiden door de al te gemakkelijke en bedrieglijke fabel van voorbijgaand menselijk succes en rijkdom. Integendeel, vreest niet de veeleisende weg op te gaan van dappere naastenliefde en edelmoedige zelfgave. Leert "rekenschap te geven van de hoop die in jullie leeft" (1Pe 3,15).

6. "De Geest komt onze zwakheid te

hulp" (Rom 8,26)

De Wereldgebedsdag voor de Roepingen staat allereerst in het teken van het bidden om roepingen tot het priesterschap en het godgewijde leven. Zoals het haar plicht is, is de christelijke gemeenschap gewoon hierom te bidden, en deze dag is een heel bijzondere vorm van dat gebed. Dit jaar willen we ons vol vertrouwen wenden tot de heilige Geest opdat Hij voor de kerk van vandaag en in de toekomst talrijke en heilige roepingen mag verkrijgen:

Geest van eeuwige Liefde die voortkomt uit de Vader en de Zoon, wij danken U voor alle roepingen van de apostelen en heiligen die de kerk hebben verrijkt.

Wil nog voortgaan, zo bidden we U, met wat U deed. Herinner U dat moment, op Pinksteren, toen u neerdaalde over de apostelen, in gebed verenigd met Maria, de moeder van Jezus, en zie om naar uw kerk die in deze tijd een bijzondere behoefte heeft aan heilige priesters, aan getrouwe en gezaghebbende getuigen van uw genade.

Ze heeft godgewijde mannen en vrouwen nodig die de vreugde uitstralen van een mens die alleen voor de Vader leeft, de zending en het offer van Christus op zich neemt, en in liefde bouwt aan de nieuwe wereld.

Heilige Geest, Gij eeuwige bron van vreugde en vrede, Gij opent hart en geest voor de roepstem van God.

Gij maakt levende werkelijkheid van alle aandrift tot wat goed is, tot waarheid en liefde.

Uw onuitsprekelijke verzuchtingen stijgen omhoog naar de Vader vanuit het hart van de kerk die lijdt en strijdt omwille van het evangelie.

Open het hart en de geest van jonge mannen en vrouwen opdat een nieuwe bloei van heilige roepingen de trouw moge tonen van uw liefde, en allen Christus mogen kennen, het ware licht dat in de wereld is gekomen om aan iedere mens de vaste hoop te bieden op het eeuwige leven. Amen.

Aan allen schenk ik van ganser harte een speciale apostolische zegen. Vanuit Castel Gandolfo, 24 september 1997.

JOHANNES PAULUS II

Vertaling: F. van Voorst tot Voorst s.j.